

VILÁGOS SÁG

LÉVFOLYAM

AZ ERDÉLYI MAGYAR DOLGOZÓK LAPJA

28. SZÁM

Szervezett népvédelem

Egy falragasz, plakátok és egy pár politikai karikatura. Ezekből értesült a város közönsége, hogy egy új szervezet létesült, a Népvédelmi Egyesület. A plakátokat és karikatúrákat megnézték, a falragaszokat elolvasták: mindenki megtudhatta, hogy az új idők új szervezeteinek egyikével áll szemben, egy olyan egye. ü. t. t. t., mely a segélynyújtást tűzte ki feladatául, a segélynyújtást a legjobban rászorulóknak, a fasizmus áldozatai számára. A legtöbbeknél ezzel le is zárult az érdeklődés. Talán alapjában véve nem is értették célkitűzéseit, az egészet homályosnak találták s nem érezték meg, hogy az egyszerű szavak mögött a legszociálisabb, harcos segítő akarat húzódik meg.

A Népvédelmi Egyesület nem a felszabadítással született meg. Múltja visszanyulik a legsötétebb terror, az összeszorított fogakkal végigharcolt illegális korszakába.

Abban az időben, mikor egész Európa a fasizmus alatt nyögött, mikor a népeket egymás után fosztották meg függetlenségük utolsó maradványaitól és hajtották őket birkamódra a népek megbékélését és egyenlőségét hirdető Szovjet ellen, a bátrak, a szabadság s emberiség hősei folytatták a harcot az elnyomókkal. Tudták, hogy milyen sors fenyegeti őket, de nem riadtak vissza. Sokan életüket áldozták az ügyért, másokat hónapokon át kínoztak, vertek a Hitler-, Horthy- és Antonescu-hóbérok. A szabadlábban lévők pedig bajdosni kényszerültek, vállalva az illegális minden sanyaruságát.

S ebben a vérzivatarban akadtak bátor emberek, akik érezve az erkölcsi kötelezettséget, melyet ezeknek a hősöknek önfeláldozó harca ró az egész népre, magukra vállalták a feladatot, melynek teljesítése minden becsületesen és szociálisan gondolkozó embernek kötelessége lett volna. Ki merték mondani: „Segítsétek a fasiszta terror áldozatait!”

Tekintet nélkül az esetleges következményekre, felvették a harcot a politikai foglyok érdekében. Védtek őket a tárgyalásokon és a börtönökben, harcoltak értük elkéseredetten és rettenthetetlenül, nem válogatva az eszközökben. Lekenyerezték az örököt, ruhát és élelmiszert juttattak a foglyoknak, szadista kintzóikat igyekeztek eltávolítani helyükről s kicsikarták a deportált foglyok hazaszállítását. Egyetlen cél lebegett szemük előtt: megmenteni a szabadság hőseit és hozzátartozóikat a szabadság korszakának. S ezek az elszánt harcosok az akkor még illegális Népvédelmi Egyesület emberei voltak. Sokan közülük is áldozataivá váltak a terrornak, melynek karmai közül a politikai foglyokat megmenteni akarták. Emlékezzünk a Vörös Segélyre, a gyűjtésekre, melyek lopva, háziról házra, az állandó életveszély árnyékában folytak le. Emlékezzünk, hányan kerültek börtönbe nemcsak a gyűjtők, de az adakozók közül is!

De a harcot végigharcolták. Eljött a pillanat, mikor a fegyházak kapui és az internálótáborok megnyitak, mikor a hősök és védők kezét szoríthaták s elhatározták, hogy a harcot rendületlenül, közösen folytatják a fasiszta terror ellen. Hogy megbüntetik a kintzókat és felenyelik a megkintzottakat.

A Vörös Hadsereg felszabadította Gyöngyöst

A budapesti munkásság általános sztrájkja még megmentheti a magyar főváros sorsát

MOSZKVA, november 20. A szovjet tudósító iroda jelenté: **November 18-a folyamán csapataink több helységet foglaltak el, köztük Kápolna, Hernádnémeti, Sajólad, Kistekaj, Novaj, Andornak, Kerecsend, Tura és Hont községeket.**

Az arcvonal többi szakaszán helyi jelentőségű harc folyt.

November 17-én csapataink 19 német repülőgépet semmisítették meg.

MOSZKVA, november 20. (Rádió) November 19-én csapataink folytatták támadásaikat és harcban elfoglalták Gyöngyöst, valamint több más helységet, köztük Vécs, Hernádlak, Görömböly, Tófalu, Hevesugra, Boldog és Galgahéviz községeket.

Az arcvonal egész szakaszán csapataink 17 német harckocsit semmisítették meg. Légi harcban és a légvédelmi tüzérség tüzevel lelőttünk 25 ellenséges repülőgépet.

A londoni rádió jelentése szerint az oroszok vasárnap északkelet felől rendkívül erős német ellenállás közepette közelebb nyomultak Budapest-

hez. Ebben a csatában két német gyalogsági zászlóaljat semmisítettek meg.

A londoni rádió hirmagyarzója Budapest sorsáról ezt mondotta: Budapest még áll. De ez nem a németek és nem a nyilaskeresztes banda érdeme. A legkevesebb, amit a magyar nemzet elvárhatott volna a német birodalomtól azokért a hatalmas veszteségekért, amelyeket 1941 óta gazdaságilag és véráldozatokban kikényszerített, az volt, hogy Budapestet nyílt városnak nyilvánítsa. Amit a németek megtettek Rómáért, nem voltak hajlandók megtenni Budapestért. A bérenc Szálasi még csak meg sem kísérelte gazdáinál ezt kikönyörögni.

A könyörületeséget Budapest iránt az ellentábor tanusította. Ki kétkedhetik abban, hogy ha a szövetséges és az orosz vezérkar akarta volna, az orosz légi erő és az Olaszországból felszálló repülőgépek mostanáig füstölő romhalmazzá változtathatták volna a magyar fővárost, amelyet a németek és magyar bérenceik megerősített hadállássá építettek ki.

Budapest még mindig áll — folytatta az angol rádió hirmagyarzója. — De senkinek se legyen elől illúziója. Csak addig áll, amíg az orosz hadvezetőség stratégiai megfontolá-

sai a végső támadás megindítása előtt megengedik a várakozást, A magyar honvédségnek, a magyar főváros rendőrségének és lakosságának tehát idejében rá kell döbennie a halális veszedelemre, melyet a németek otlítéte jelent számára.

Az elmúlt két hét bizonyosága szerint sem az orosz, sem a szövetséges hadvezetőség nem óhajtja Budapest elpusztítását. De hogy elkerülje a pusztulást, az végső fokon a magyar népen mulik, főleg a munkásságon, amelynek kezében van az általános sztrájk hatalmas fegyvere. Minden világosan gondolkozó magyarnak tisztán kell látnia, hogy ez a fennmaradás egyetlen lehetősége.

A budapesti rádió — állapította meg az angol hirmagyarzó — szármalmas érvekkel igyekezett a német „testvériesség” mellett szólni. A tény az, a németek számára a legbiztosabb sertes sem túl nagy és a legsoványabb csirke se túl kicsi, ha a magyar „testvérektől” el kell rabolni.

Késő van, tragikusan késő. De nem tulkéső a cselekvésre, hogy a magyar nép még megmentse, ami menthető s a legnagyobb elszántsággal és bátorsággal megmentse legértékesebb kincsét — Budapestet —, fejezte be fejtegetéseit a londoni rádió hirmagyarzója.

Hollandiától a svájci határig mozgásban van a nyugati front

A szövetséges csapatok elfoglalták Geilenkirchent

LONDON, november 20. (Reuter.) A nyugati fronton a hat szövetséges hadsereg nagy offenzívája már a tulajdonképpeni Siegfried-vo. alat döngeti. Eisenhower tábornok az amerikai hadiipari munkássághoz intézett beszédében kiemelte, hogy percenként átlag két és fél tonna lövedék zudul a német védelmi állásokra. Egyre fokozódó tüzérségi tűz és állandó repülő-támadások készítik elő a nagy támadás újabb és újabb jelentős nyerességgel járó szakaszait.

A 3-ik amerikai hadsereg Metz

egyharmadát felszabadította. A város nyugati kijáratánál megsemmisítették a németek menekülni igyekvő nagy jármű oszlopát. Metzről északra az amerikaiak több ponton átlépték a német határt és elérték Saarlauternt.

A 2-ik brit hadsereg vasárnap délután 1 órakor elfoglalta Geilenkirchent Aachentől északra 30 kilométerre. Jelenleg a vasutvonal mentén északkelet felé tör előre.

A 9-ik hadsereg csapatai gyors ütemben nyomulnak a Ruhr-vidék felé a folyó irányában. Hét német

falut és várost foglaltak el. Aachen és Düren között Eschweilert érték el, ahol utcai harcok folynak.

Az első francia hadsereg benyomult Elzász-Lotharingiába és csapatai Belfort városában harcolnak.

De Gaulle tábornok közölte ezt a fényes haditényt és kiemelte, hogy a francia csapatok máris 10.000 német foglyot ejtettek. Igérem — mondotta De Gaulle, — hogy hónapokon belül olyan nagy hadsereg áll majd harcra készen Európában, amely méltó Franciaországhoz.

S most itt áll előttünk a Népvédelmi Egyesület. Szabadon, kiszélesedett munkatervvel s ennek következtében szinte változatlan nehézségekkel. Segíteni akar, mint azelőtt, segíteni a fasiszta terror áldozatait. S kik ezek az áldozatok? Mindazok, akiket a bűnös fasiszta háború s annak minden következménye a nincstelenségbe, a hajléktalanságba, az éhhalál szélére juttatott. Azok, akik nem tudják, hol töltsék el az éjszakát, akik nem tudják, hogy holnap mit fognak enni, akik ruhátlanul, reményvesztetten tekintenek a közelgő tél elé.

A Népvédelmi Egyesület a felszabadulás első napjától kezdve megindította a munkát, hogy a legközelebb

időn belül konkrét segítséget nyújthasson a rászorulóknak. Megbirkózva a hallatlan nehézségekkel, hálótérmet szervezett meg a hontalanoknak, ingyenes orvosi rendelést létesített a betegek részére, mely lehetővé teszi, hogy szükség esetén szakorvosokkal vizsgálattassák meg magukat. A lehetőségek határain belül élelmiszerek állnak az Egyesület rendelkezésére olyanok számára, akik máshol nem juthatnak hozzá. Most van folyamatban a ruházati akció megszervezése is, melynek célja a legszükségesebb ruhával ellátni a rászorulókat.

Emellett a széleskörű, szociális és emberi feladatot végző egyesület mellett senkinek sem szabad közönyö-

sen elmennie. Ha valakiben nem ébreszt erkölcsi kötelezettségérzetet a szervezet múltja, akkor ébresszen a jelene, ébresszen az a tudat, hogy egy új, igazságosabb világ egyik megvalósítójával áll szemben, egy olyan szervezettel, mely a jövő jelszavait írta zászlójára: „Harc a fasiszta terror ellen — a szociális segélynyújtás, a kölcsönös megértés és a testvériesség szellemében!”

Lépjünk be a Népvédelmi Egyesületbe! Anyagi és erkölcsi támogatásunkkal segítsük magasabbrendű céljai elérésében. Segítsük utat mutatni emberséges szellemű, egy igazságosabb és emberibb élet zálogát.

Továbbá...

Észak-erdély példát ad az igazi tanszabadságra

Nagyjelentőségű demokratikus határozatok a tanítók és tanárok nagygyűlésén

KOLOZSVÁR, november 20. A kolozsvári Tanárok és Tanítók Szakszervezete vasárnap délelőtt nagygyűlést tartott a Diákházban. A népes gyűlést Bugnariu Tudor elnök nyitotta meg. A megnyitó után Válcov Timofei és Jancsó Elemér román és magyar nyelven számoltak be a szakszervezet eddigi működéséről. Ismertették a munka megindításának nehézségeit és a legsürgősebb tennivalókat. Mindketten hangsúlyozták, hogy mind a szakszervezeti tagság, mind a jelenlegi elnökség megbízatása mindaddig ideiglenes, amíg a tantestület körében a tisztogatást megéjtik. Ez a feltétele annak, hogy a demokratizálódás megtörténjék. A demokratizálódás, a tisztogatás, valamint a tanár- és tanítóihiány és a fizetések kérdésének megoldása érdekében a választmány hét pontból álló határozati javaslatot terjesztett a nagygyűlés elé. A határozati javaslatot többek hozzászólása után a nagygyűlés elfogadta. A nagyjelentőségű határozat kimondja, hogy:

1. Észak-erdély területén az együttélő népek békéje és közös boldogulása tekintetében és érdekében minden eszközzel harcolni kell a fasiszmus és sovinizmus szelleme és képviselői ellen. Ezért a legszigorúbb következetességgel azonnal végre kell hajtani a tanszemélyzetnek a fasiszta és sovinizista elemektől való megfiszitását. Ugyanakkor azonban a légerőteljesebben kell dolgozni a tanárok és tanítók őszinte demokratizálódása érdekében is, hogy öntudatos szellemi dolgozókként a nevelés hatalmas fegyverével vegyenek részt a demokratikus állam és társadalom megvalósításáért folyó harcban.

2. Kimondja a nagygyűlés, hogy a demokratikus szabadságjogok értelmében meg kell valósítani a legteljesebb tanszabadságot. Minden szülő a gyermekét saját anyanyelvén taníttathatja és ezért gondoskodni kell arról, hogy mindenütt a lakosság anyanyelvét és anyanyelvi megszólalást szigorúan szem előtt tartva állapítsák meg az iskolák és tagozatok előadási nyelve és nyerjen alkalmazást a szükséges tanszemélyzet. Ugyancsak a tanszabadság alapján a szülők tetszésük szerint választhatnak az állami és egyházi iskolák között, tudva azt, hogy az egyházak nemcsak a multban, hanem a jelenben is nevelő munkájukkal nagy szolgálatokat tettek és tesznek Erdély népeinek.

3. Az elmúlt évtizedek és a közelmúlt sovinizista iskolapolitikáját szolgáló, tulnyomórészen elméleti és a nagyvárosokba összpontosított oktatással szemben a gyakorlati szakoktatást kell előtérbe állítani. Gondoskodni kell arról, hogy minden vidék földrajzi és gazdasági jellegének megfelelő iskolához jusson. Acsarkodó sovinizisták helyett a termelő munkában együttműködő, egymást megértő és egymást segítő népeket és tömegeket akarunk Erdély földjén.

4. Az iskolák munkájának azonnali megindítása érdekében sürgősen meg kell oldani a tanító- és tanárihiány kérdését. Ezért egyfelől a nép érdekeit szem előtt tartva, arányosan kell szétosztani a városokban és a vidéken a rendelkezésre álló tanszemélyzetet, másfelől a román tanárok és tanítók tekintetében tapasztalható nagy hiány csökkentésére a tanárok és tanítók szakszervezete forduljon a romániai szakszervezeti központhoz, onnan kérve a szükségleteknek megfelelő, kellően igazolt politikai magatartású román tanítókat és tanárokat. Állástalan és a nemes cél érdekében szabadságot kérő tanár-

és tanítótársaink készséggel fognak segítségére sietni észak-erdélyi román testvéreiknek az iskolai év megkezdése és biztosítása érdekében. Adott esetben ugyanígy kell megkísérelni a magyar tanító- és tanárihiány leküzdését is.

5. A fasiszmus és sovinizmus átkos következményeit el kell tüntetni a tanulóifjúság életéből is. Ezért azonnali intézkedést kérünk a kolozsvári koedukációs román tannyelvű állami gimnázium egy tanévet vesztett növendékeinek kártalanítására oly formában, hogy ebben a tanévben két osztályt végezzenek, a nyolcadik osztályos gimnáziumi tanulók pedig úgy tehessenek érettségit, hogy még az első félévben beiratkozhatnak az egyetemre és a főiskolákra. Ezen iskola tanulói az elvakult nacionalizmus és az elnyomó fasiszmus áldozataiként vesztették egy évet, melyet most a felszabadító demokratikus erők jóvoltából pótolhatnak.

6. A nagygyűlés döntő fontosságúnak és példamutatónak tarja a szakszervezet, a tankerületi főigazgató és a kolozsvári középiskolák igazgatói között létrejött azon megállapodást, hogy kötelező tantárgyként tanítják a román középiskolákban a magyar, a magyar középiskolákban a román nyelvet és irodalmat, hogy ezzel is elő segítsék a közeledést és az egységet az együttélő két nép között.

7. Végül kimondja a nagygyűlés, hogy mivel a tanárok, tanítók és az iskolai alkalmazottak közül egyesek saját hibájukon kívül nem kapták meg október, november és december havi illetményeiket, azonnali intézkedésre van szükség, hogy azt mielőbb megkaphassák. De mert minden más szakmában máris összehangba hozták a béreket az egyre emelkedő árakkal, azért a legsürgősebben rendezni kell a tanszemélyzet és az iskolai alkalmazottak fizetését is, kiutalva nekik a már felvett illetményeik és a most megállapítandó fizetés közötti különbözetet november 1-től kezdődően. Azok, akik háromhavi illetményüket most utólag veszik fel, november 1-től számítva ugyancsak a felemelt fizetést kapják. Mindent el kell követni, hogy a tanárok s a tanítók végre ne legyenek éhező és anyagi hely-

zetük miatt lenézett rabszolgái az államnak és a társadalomnak.

A nagygyűlés ezenkívül kimondta, hogy még a tanítás megkezdése előtt egy külön erre a célra kiküldött bizottság a használhatatlanná vált tankönyvek helyett dolgozzon ki vezérfonalat az összes iskolák és osztályok számára. Tankönyv helyett, amíg az újak elkészülnek, ezt köteles használni minden tanár és tanító.

A nagygyűlésen felszólalt Bányai László tanár is, a délerdélyi Magyar Népi Szövetség kiküldötte. A szövetség nevében üdvözölte a nagygyűlést s meglegedését fejezte ki a határozati javaslatok felett. Rövid beszédben ismertette a Székelyföld nehéz tanügyi helyzetét s annak a reményének adott kifejezést, hogy a kolozsvári Tanárok és Tanítók Szakszervezete segítségével siet majd bajbajutott székely testvéreinek. A maga részéről is hangsúlyozta a szakszervezet kebelében megejtendő tisztogatás szükségességét és a demokratikus szellem megvalósítását a közoktatásban. Rámutatott arra a nagy perspektívára is, amely az új közoktatás előtt áll akkor, ha ez a közoktatás valóban a nép szolgálatára törekszik.

Vescean Teofil egyetemi tanár felszólalásában szintén a demokratizálódás szükségességére mutatott rá. Őva inéite a szakszervezetet attól, hogy azt higgye, mintha máris eleget tett volna ennek a köteleességének. A demokrácia elsősorban harc — mondotta. Ezt a harcot kell megharcolnia tanároknak és tanítóknak egyaránt. Ehhez azonban nem elég városokon fejteni ki működésüket. Ki kell menni falura, a nép közé. Javasolta, hogy a szakszervezet szoros együttműködésre hívja fel az egyetem tanszemélyzetét is. Javaslatát a nagygyűlés egyhangulag elfogadta.

A vasárnapi nagygyűlés határozatairól nyugodtan elmondhatjuk, hogy reális alapot adtak Erdély elkövetendő demokratikus közoktatásának s mind szociális, mind közösségi szempontból olyan példát jelentenek, amelyet fölünk keletre is, nyugatra is nagy tanúsággal tanulmányozhatnak a Dunavölgye szabad és felszabaduló népei.

Székházat avattak

a kolozsvári szociáldemokraták

A szónokok a munkásegységfrontot éltették

KOLOZSVÁR, november 20. A Szociáldemokrata Párt kolozsvári tagozata vasárnap délelőtt székházavató gyűlést tartott. A Romániai Szociáldemokrata Párt központi vezetőségét Ion Dimofache és Gheorghe Urzică képviselték. A kiküldötteket Solomon Sabin és Zoltán Ferenc fogadta üdvözölve a sajtó megjelent munkatársait is. Nagy István a Világosság üdvözlését tolmácsolta. Utána Jordáky Lajos a Kommunista Párt nevében felhívta a Szociáldemokrata Pártot, hogy ezután is épp olyan meg nem alkuvó harcot folytasson a fasiszmus ellen, mint az elmúlt négy esztendő alatt.

Az üdvözlések után Pocol Victor lómör előadásban ismertette a párt harcait. Szigorú bírálatot mondott a bécsi döntést megelőző román demokrácia fölött, mely messze eltért az erdélyi népek egyenlőségét ígérő gyulafehérvári határozatok szellemétől s kemény bírálatot mondott a letűnt Horthy-rendszer nemzetiségeket üldöző politikája fölött is. Ugyanezeket Bruder Ferenc magyar nyelven teite szöve. Hiteles dokumentumokkal bizonyította, hogy a Szociáldemokrata Párt mindig felemelte tiltakozó szavát a románok és zsidók üldözése ellen. Határozottan visszautasította azt a feltevést, mintaa a Szociáldemokrata Párt csak a diadalmas Vörös Hadsereg jelenléte miatt lépett volna egységfrontra a Kommunista Párttal. Ez az egységfront létrejött már a háború legelején a magyar csendőrköpek minden üldözése ellenére.

Ion Dimofache ismertette ezután a román demokratikus erők összefogásának történetét.

Gheorghe Urzică a romániai kommunista és szociáldemokrata pártok összefogásának kiemelkedőbb harci tetteiről beszélt. Már ez év május elsején a gyári munkásság a román fővárosban öt tíz perces sztrájkokkal tüntetett Antonescu diktatúrája és a németek oldalán vitt háború ellen.

A gyűlés felkesen éltette a demokratikus erők egységfrontját és a felszabadító Vörös Hadsereget.

Légoltalmi felhívás!

A katonai parancsnokság utasítására elrendeljük a város területére a legteljesebb elsőtétítést a sötétség beálltától virradatig. A zokba a lakásokba vagy mellékhelyiségekbe, ahonnan világosság fog kiszűrődni, az ellenőrzést teljesítő katonai és rendőri közegek be fognak löni és ezenfelül a legssigorubb megtorlást alkalmazák. Az így betört ablakok a tél folyamán nem üvegezhetők be.

Kolozsvár, 1944. nov. 20.

Rendőrfőnök.

Szovjethangverseny a Diákházban

Szombaton és vasárnap délután két újabb hangversenyen ismerkedtünk meg a szovjet zenekultúrával. A műkedvelő zenekar a nagytömegek általános zenekultúráját képviseli. A szovjet zenekultúrája demokratikus, osztálytalan kultúra. A tömeg zenéjének szerves kapcsolata van a népi zenével és a klasszikus, magas művészettel. A zenekarban a balalajkától a szaxofonig s a hegedűtől a puzonig mindenféle hangszert találunk. A műsoron orosz katonadalok, ukrán népi tánc, Strauss-valszer, Sarazate, Csajkovszky és Dunajevsky békésen megférnek egymás mellett. A formák fölszabadítása a konzervatív előítéletektől, a válaszfalak lebontása az úgynevezett „könnyű” és „nehéz” zene között, óriási távlatokat nyit a társadalomszemlelmi fejlődés számára. Az orosz klasszikus zene mai állását még nem ismerjük, de annyit máris megállapíthatunk, hogy az, amit eddig hallottunk, az emberi kultúrfejlődés és élő zeneművészet szempontjából többet ér kis szellemi körök lezárt és fejlődésképtelen klasszicizmusánál.

A műsorból ki kell emelnünk Fiomen Eftim, az együttes vezetőjének mély, tartalmi átérzését és kifinomult technikájú hegedűjátékát.

Jablónczy László

A Vörös Hadsereg műkedvelő együttese szerdán 3 órakor a Diákházban új műsorral hangversenyt ad a nagyközönség számára.

SPORT

Elhalasztották a Temesvár válogatott—KMTE labdarugó mérkőzést. A vasárnapra tervezett nagy városközi találkozó elmaradt, mert a temesvári csapat eddig még tisztázatlan körülmények miatt nem érkezett meg Kolozsvárra. A mérkőzésre vonatkozó szerződés alapján a temesvári vezetőségnek csütörtökig értesítést kellett volna küldenie, ha esetleges akadályok górdülnének utazása elé. Értesítés nem érkezett s így érkezését biztosra várják. Lehetséges, hogy a csapat valahol utközben elakadt. Az elmaradt találkozó helyett a KMTE a Dermata-üzemek csapatával bonyolított le barátságos mérkőzést mintegy 1000 főnyi néző előtt. A KMTE kintűnő hajrá után 5:4 (1:0) arányban megérdemelten győzött. Az első félidőt Kolozsvár városparancsnoka is megtekintette. A két munkáscsapat erőpróbján csak szünet után bontakozott ki gólratörő, jóiramu játék, amely az utolsó perceig nyílt volt, de végül is a KMTE magára talált jobb csatársora szerezte meg a győzelmet. Góllövők: a 13. percben Hegedüs (öngól) 1:0. Szünet után az 1. percben Boti 1:1, a 15. percben Both 1:2, a 25. percben Reinhardt 2:2, a 26. percben Csiki 2:3, a 27. percben Reinhardt 3:3, a 30. percben Csiki 4:4, a 38. percben Bonhádi 4:4, a 40. percben Bonyhádi 5:4. A két csapat ebben az összeállításban játszott: KMTE: Seprényi—Szaniszló II., Vass—Bálint, Tóth, Pülp—Hódi, Reinhardt, Bonyhádi, Kovacs IV., Negruțiu, Dermata: Hegedüs—Szalóki, Căpușan—Balogh, Demeter, Kalló—Megyeri, Ferenczi, Csiki, Smilovics, Botli.

